

En ljusning kunde skönjas efter några år. John bildade familj med Märta Andersson (1920) och kunde visa upp Bertil (1942) och Bengt (1944). Robert bildade familj i Varberg med Ella Hultin (1911) och gav Gert (1941), Margit (1945) och Ingrid (1946). Som en skänk från ovan kom också Vivi-Anne (1939) som Gustav fått i en relation i Horred med Märta Rudolfsson (1918). För Amanda Josefina var detta liksom en repris på egna barnaskaran som ju en gång börjat med en flicka och sedan en serie med pojkar. Dessa första barnbarn blev det elixir som lättade upp Amanda Josefinas och Nils Severins djupa kris. De droppade ner som välgörande sommarregn. De fanns ständigt i deras tankar...

Then WWII broke out in 1939 and times were hard and people worried a lot. But there was light at the end of the tunnel. John married Märta Andersson (1920) and they had Bertil (1942) and Bengt (1944). Robert married Ella Hultin (1911) and they had Gert (1941), Margit (1945) and Ingrid (1946). Gustav had a relationship with Märta Rudolfsson (1918) and the result of this was Vivi-Anne (1939). For Amanda Josefina this was like a re-run of her own children. She had also started with a girl followed by seven boys. These first grandchildren made life easier for Amanda Josefina and Nils Severin, who were in a deep crisis after the death of their two sons.

Men sorgeliga nyheter nådde dem. Gustav reste till Stockholm och fick arbete där efter att ha utbildats på Tillskärarakedemin, men insjuknade och kom aldrig därifrån. Även han drabbades av TBC och blev inlagd på Söderby Sanatorium vid Uttran i Stockholms södra förorter. Kontakten med anhöriga nere i Halland kunde då inte ske på telefon för patienter i sjuksalar så Amanda Josefina fick ta till pennan: "Det kom ett brev om sommarsäd, om vinbärsbuskar, körsbärsträd..." Men Gustavs tid var ute. En vårdag 1945 gick han bort och begravdes på påskaftonen på Morups kyrkogård bredvid sin tvillingbror.

But there was still more sad news to come to them. Gustav worked in Stockholm after having finished his training At the Tailors' Academy. He too fell ill with TB and was hospitalised in Stockholm. For a patient contact could not be kept by telephone so Amanda Josefina started writing letters. Gustav could not be cured so he died. He was buried beside his twin brother on Easter Eve 1945.

Krisen förvärrades genom att även Sune fick TBC, men den kunde hävas med tiden genom lungoperation. Det kom dock att ta sex år av hans ungdomstid. Detta kunde dock kompenseras genom att han då träffade Alfhild Karlsson (1921), den mörklockiga flickan med de blå ögonen, även hon patient, som han sedan gifte sig

med. De tillförde släktkedjan Nils Anders (1956) och Carina (1961) i den 9. generationen.

The crisis was worsened when Sune also got TB. He was successfully operated on but it took six years away from his youth. At the hospital he met Alfild Karlsson (1921), also a patient with dark hair and blue eyes. They married and had Nils Anders (1956) and Carina (1961).

Nils Severin och Amanda Josefina var trogna sin födelseby. Där hade de verkat och samlat decennier, de var nu inne på det sjunde. Det betydde sjuttio somrar och höstar, sjuttio vintrar och vårar med alla de erfarenheter dessa gett dem om halländskt bygdeliv med växlingar mellan de glädjeämnen och sorger som tillhör det mänskliga livet. Askhult var den plats i världen, kring vilken hela jorden kretsade. Men stigande ålder och de senaste årens sorger fick dem att bryta upp. Livet hade blivit tungt, tungt. Gården såldes och styckades upp till granngårdarna. De flyttade till en villa invid Långås järnvägsstation och levde där till sin död, Nils Severin, 1957, Amanda Josefina, 1959.

Nils Severin and Amanda Josefina were loyal to their native place. They lived there for seven decades, seventy summers and seventy falls, seventy winters and springs. They knew every as-

pect of rural life in Halland. They knew all the causes of rejoicing and sorrow which belong to human life. Askhult was the central place of their world. The sorrows of recent years and old age finally made them break up. The farm was sold and they moved to a house close to the railway station in Långås, where they lived for the rest of their lives. Nils Severin died in 1957 and Amanda Josefina two years later, in 1959.

Villan kallades Skogshyddan när den byggdes därför att den låg i en skogsdunge med björkar och ekar. Den hörde till gården Ryd, där dottern Olga och hennes man Olof Johansson verkade. Asta flyttade med dem och levde i Skogshyddan i en lägenhet i övervåningen några år efter giftermål med Anders Karlsson (1920) tills de byggde eget hus och där uppfostrade Lisbeth (1953), Kerstin (1958) och Ingvar (1962).

The house they moved to was called the grove cottage, because there were trees around it. It belonged to Ryd, the farm where their daughter Olga and her husband Olof lived. Asta moved with them and after she married Anders Karlsson (1920) she and Anders lived in their flat upstairs until they built a house of their own very close to the grove cottage. Asta and Anders had three children, Lisbeth (1953), Kerstin (1958) and Ingvar (1962).